

V I Lenin

De borgerliga partiernas och arbetarpartiets inställning till dumavalen

Tidningarna är fulla av nyheter om förberedelserna inför valen. Vi får nästan varje dag meddelanden, antingen om nya regerings-”tolkningar”, som raderar ut ytterligare en kategori opålitliga medborgare ur vallängderna, eller om nya förföljelser, mötesförbud, undertryckanden av tidningar och arresteringar av misstänkta väljare eller kandidater. De svarta hundradena har höjt sina huvuden, skriker och skrävar mera oförskämt än någonsin.

De partier som är obehagliga för regeringen förbereder sig också för valen. Dessa partier är övertygade, med rätta, att massan av väljare kommer att säga ifrån, vill dra nytta av valen för att ge uttryck för sina verkliga övertygelser, trots alla de trick, nålstick och restriktioner, stora och små, som riktas mot väljarna. Detta förtroende baseras på det faktum, att de mest vildsinta förföljelserna, de mest outhärdliga nålsticken på sin höjd kan eliminera några hundratal, några tusental, låt oss säga tiotusental väljare över hela Ryssland. Men detta kommer inte att ändra stämningarna och attityderna hos massorna gentemot regeringen. 10- eller 20.000 väljare kan strykas från längden i S:t Petersburg, men detta kommer bara att få till följd att de 150.000 väljarna i huvudstaden drar sig in i sina skal, ligger så att säga lågt en tid. De kommer emellertid inte att försvinna, och stämningen bland deras massa kommer inte att förändras. Om den förändras kommer det naturligtvis inte att bli till förmån för regeringen. Därför råder det fortfarande inget tvivel om att massornas inställning kommer att avgöra valen med mindre än att vallagen radikalt förändras, med mindre än att alla rester av valens legalitet slutgiltigt trampas ned (och de kan ytterligare trampas i stoftet genom systematiska arresteringar av väljare; man kan vänta sig det allra värsta från Stolypin!). Massornas beslut kommer säkerligen inte att bli till förmån för regeringen och De svarta hundradena.

Alla, som icke stöder regeringen, sätter sin lit till massan av väljare. Men om man noga undersöker vad denna förtröstan på massorna verkligen innebär, vad attityden hos de olika partierna gentemot massorna är, kommer man att notera en oerhörd skillnad mellan de borgerliga partierna och proletariats parti.

Kadeterna står i ledningen för de liberalt borgerliga partierna. Under valen till första duman förråde de skamligt kampen, vägrade att delta i bojkotten och gick själva snällt till valen och drog de omogna massorna efter sig. Nu sätter de sitt hopp till trögheten hos dessa massor, och på de restriktioner som har lagts på agitationen och på vänsterpartierna, när de genomför sin valkampanj. Kadeternas förtröstan på massorna är en förtröstan på omogenheten och slaviskheten hos massorna. De argumenterar på följande sätt: massorna kommer inte att förstå vårt program och taktik; de kommer inte att gå längre än till en fredlig och legal, den allra fredligaste och mest blygsamma protest. Inte emedan de inte skulle vilja det, utan eftersom de inte kommer att tillåtas göra det. De kommer att rösta på oss, vänstern har inga tidningar, inga möten, inga flygblad, ingen säkerhet mot godtyckliga arresteringar och förföljelser. Så tänker kadeten. Och han höjer med stolthet blicken mot skyn och säger: ”Jag tackar Dig Herre, att jag inte är som en av dessa 'extremister'! Jag är inte någon revolutionär, jag kommer att på det allra hörsammaste och mest krypande sätt kunna anpassa mig till varje åtgärd, jag skall t o m få mina valsedlar från de fredliga förnyarna.” Således är hela kadeternas valkampanj ägnad att skrämja massorna med hotet från De svarta hundradena och hotet från de extrema vänsterpartierna, få dem att anpassa sig till småborgarens filisterskap, ynklighet och kraftlöshet och intala dem, att kadeterna är de tryggaste, mest moderata, mest blygsamma och

väluppfostrade av människor. Varje dag frågar kadetidningarna sina läsare: "Är du rädd, lille filister? Lita på oss! Vi skall inte skrämma dig, vi är emot våld, vi är hörsamma mot regeringen. Lita på oss och vi skall göra allt för dig 'så långt det är möjligt!'" Och bakom ryggen på de uppskrämda filistrarna griper kadeterna till alla knep för att försäkra regeringen sin lojalitet, för att försäkra vänsterfolket sin frihets kärlek, för att försäkra de fredliga förnyarna sitt gillande av deras parti och valsedlar.

Inga försök att upplysa massorna, ingen agitation för att mobilisera massorna, inga konsekvent demokratiska slagord — bara ett köpsläende om mandat bakom ryggen på de uppskrämda filistrarna, sådan är valkampanjen för alla den liberala bourgeoisins partier, från de partilösa (kring *Tovarisjtj*) till partiet för demokratiska reformer. Arbetarpartiets hållning gentemot massorna är precis den motsatta. Det viktiga för oss är inte att få platser i duman genom utnyttjande av kompromisser, tvärtom, dessa platser är viktiga för oss blott emedan och i den mån de kan hjälpa oss att utveckla det politiska medvetandet hos massorna, att höja dem till en högre politisk nivå, att organisera dem, inte för att göra filistrarna lyckliga, inte för att åstadkomma "lugn", "ordning", och "fridfull (borgerlig) lycksalighet", utan för kampen, kampen för arbetets totala befrielse från all utsugning och allt förtryck. Blott för detta ändamål och blott i den utsträckning de hjälper oss att nå det, är platserna i duman och hela valkampanjen viktiga för oss. Arbetarnas parti sätter allt sitt hopp till massorna, på de massor som inte är rädda, inte passivt underkastar sig och som inte ödmjukt bär sitt ok, utan är politiskt medvetna, krävande och stridbara. Arbetarnas parti måste med förakt möta den gängse liberala metoden att skrämma småborgaren med hotet från De svarta hundradena. Socialdemokraternas hela uppgift är att göra massorna *medvetna* om den verkliga faran, om de verkliga kampmålen för de krafter vilkas styrka inte ligger i duman, som kommer till fullt uttryck inte i dumadebatter, utan som vill lösa frågan om Rysslands framtid utanför duman. Arbetarnas parti varnar därför massorna för kadetbourgeoisins hemliga valmanövrar, mot dess löjliga rop: "överlåt åt oss, advokater, professorer och upplysta godsägare, uppgiften att bekämpa hotet från De svarta hundradena!" Arbetarpartiet säger till massorna: "Lita blott till ert socialistiska medvetande och er socialistiska organisation. Att överlåta initiativet i kampen och rätten att leda den till den liberala bourgeoisin är detsamma som att sälja frihetens sak för högtravande fraser, för det pråligen glittret hos nya och granna skyltar. Inget hot från De svarta hundradena i duman kan vara lika farligt som korrupsionen hos de massor som blint följer den liberala bourgeoisin, dess slagord, dess kandidater och dess politik. Bland de massor till vilka arbetarnas parti vädjar, är de till antalet starkaste bönderna och olika sektioner av småbourgeoisin. De är mera beslutsamma än kadeterna, hederligare och tusen gånger mera kapabla till kamp, men i politiken ledes de alltför ofta av kadeternas vindflöjlar. Också nu vacklar de mellan det kämpande proletariatet och den kompromissande bourgeoisin.

Förespråkarna för block med kadeterna skadar inte bara proletariatet och frihetens hela sak. De skadar utvecklandet av ett politiskt medvetande bland fattiga i stad och på land. De utför inte sin omedelbara uppgift, som är att befria dessa människor från den liberala bourgeoisins inflytande. Betrakta trudovikerna, "Folksocialisterna" och socialistrevolutionärerna. De vacklar också och är också huvudsakligen upptagna med planer på uppgörelse med kadeterna. Trudovikernas ledare, som misslyckats med att bilda ett eget parti, förstorar sina misstag från duman tio gånger om genom att vädja till massorna att rösta på kadeterna (Anikin — genom tidningsreportrar, Zjilkin — i *Tovarisjtj* etc). Detta är ett regelrätt förräderi mot böndernas kamp, ett regelrätt förrådande av bönderna till de liberala jordägarna, som skulle komma att plundra bönderna genom en "rättvis" kompensation lika grundligt som deras förfäder gjorde 1861. Och beträffande "Folksocialisterna" skrattar t o m kadeterna åt dem och kallar dem

”kadeter i andra reserven” (Miljukov i *Retj*). Deras ledare (Anenski och andra) vädjar också om block med kadeterna. Deras lilla parti (vilket enligt *Tovarisjtj*, en tidning som är vänligt inställd till dem, är svagare än t o m partiet för fredlig utplundring, och som har blott omkring 2.000 medlemmar över hela Ryssland!) är ett rent bihang till kadeterna. Socialistrevolutionärernas ställning är också tvetydig. Både under oktoberperioden och under den första dumans period dolde de det faktum, att de hade brutit med ”folksocialisterna”. De fortsatte att samarbeta med dem och publicerade gemensamt samma tidningar. I dag för de inte någon öppen och oberoende kamp, attackerar inte tillräckligt brett, öppet och skarpt ”kadeterna i andra reserv”, förser inte massorna med material för kritik av det partiet, och har inte gjort någon principiell värdering av hela valkampanjen och av alla valöverenskommelser i allmänhet.

Det är arbetarpartiets stora, historiska plikt att hjälpa till att skapa ett *oberoende* politiskt parti för arbetarklassen. De som förespråkar block med kadeterna hindrar uppfyllandet av denna plikt.

En annan viktig uppgift som åvilar arbetarnas parti är att befria småbourgeoisins och böndernas ruinerade, fattiga och undergångsdömda massor från inflytandet av den liberala bourgeoisins tankar och fördomar. Uppfyllandet av denna plikt hindras också av dem som förespråkar block med kadeterna. De skiljer inte ut bönderna från liberalerna, utan stärker denna onaturliga allians, som är så ödesdiger för frihetens sak och för proletariatets sak. De varnar inte bondemassorna mot liberalernas bakdörrspolitik (eller snarare, politiska intriger i syfte att fördela mandat i duman), utan sanktionerar dessa intriger genom att delta i dem.

Ned med alla block! Arbetarnas parti måste föra sin valkampanj oberoende, inte bara i ord, utan i handling. Det måste ge hela folket, och proletariatets massor i synnerhet, ett exempel på modig och konsekvent kritik baserad på principer. Blott på detta sätt skall vi lyckas samla massorna till ett aktivt deltagande i kampen för friheten, inte genom den falska liberalismen hos kadeterna, frihetsförrädarna.

Publicerad i *Ternij Truda* 31 december 1906

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Lenin om parlamentariska val](#)